

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه
۲۹ اکتوبر ۲۰۲۱

یونس نگاه

ملا یعقوب کودک سیاسی

وقتی شنیدم ملا یعقوب دیروز از پرده برآمده و سخنرانی کرده است، انتظار داشتم با یکی چون دیو روبه رو شوم. او فرزند ملا عمر و وزیر دفاع طالبان است، ملا عمری که تا آخر در پرده زیست و بهنام و فرمانش سرزمین‌ها آتش زده شد، مردم دست‌دهسته تیرباران شدند، نظامی و غیرنظامی به‌خون غلتیدند، مکتب‌ها و زیربناهای دیگر ویران شد، فرصت‌ها سوخت و کشوری بیش از دو دهه میدان جنگ بین‌المللی بود.

اما ملا یعقوب نه چهره‌اش، نه صدایش، نه کلمات و زیرکی‌اش به دیو می‌ماند. او مردی‌ست که بلوغش به تعویق افتاده، از همان جوانان جهان‌ندیده و فرصت‌نیافته‌ای که دل آدم می‌خواهد بر پدرش لعنت بفرستد، دست به سرش بکشد و بگوید جان برادر بیا چند سال در فلان مکتب یا انستیتوت نام‌نویسی کن، من از حاجی فلانی خرج تحصیلت را می‌گیرم. بیا کمی کتاب بخوان، چند سفر برو، در چند مجلس گپ بزن که بیدار شوی.

طبیعت جنگ نیابتی این‌گونه است. از قراین پیداست که ملا عمر هم کودک مرده است. او هم فرصت نیافته بود که از نظر هوش سیاسی و درک اجتماعی کلان شود. کلان‌های این جنگ جنرالان و سیاست‌مداران پشت پرده بودند.

حال به سخنان ملا یعقوب می‌پردازیم. لب لباب سخنان او این بود که وضعیت افغان‌ها از نظر صحنی نگران‌کننده است. مریضان ما در پاکستان، هند و کشورهای دیگر تداوی می‌شوند. هجوم مردم ما در مرزها و برخورد نظامیان کشورهای همسایه هر وجدان بیداری را آزار می‌دهد. بعد می‌گوید باید متوجه این وضعیت شویم و تصمیم بگیریم که هرگونه تداوی را در داخل افغانستان انجام دهیم و هیچ افغانی به خارج از کشور برای تداوی نرود (به تأکید هیچ افغان توجه کنید). برای این کار چقدر وقت نیاز است؟ دو سال. او تصور می‌کند توسعه نیز مثل دعاست. می‌گوید اگر ما و شما کوشش کنیم، اخلاص داشته باشیم و به این کار پایبند بمانیم، امید است که تا یک سال یا دو سال دیگر یک افغان هم نیاز پیدا نکند که برای تداوی به کشور دیگر برود! آدم اگر کودک نباشد آیا چنین تصویری از پیشرفت در صنعت پیچیده طبی می‌تواند داشته باشد؟

شفاخانه از کجا کنیم؟ ملا یعقوب می‌گوید تاجران {نه سرمایه‌گذاران} که از طالبان فرار کرده‌اند برگشته شفاخانه بسازند و داکترانی که فرار کرده‌اند برگشته مردم را تداوی کنند. او می‌گوید ما با هیچ کس دشمنی نداریم. بیچاره ملا یعقوب و ذهن ساده اش! او هیچ متوجه نیست که طالبان سراسر دشمنی‌اند. با هیچ نیرویی غیر از حله کوچک خودشان سرآشتی ندارند. او نمی‌داند که مردم و آنانی که فرار کرده‌اند چه خاطرات تلخ و تصویر ترسناکی از او و هم‌قمچین‌هایش دارند. کلمات ملا یعقوب نیز شنیدنی بودند. خوش‌آمدید/ شه را غلاست را مرحبا می‌گوید. با کلمه پانگونه/ سرمایه‌گذاری آشنا نیست و می‌گوید برادران تاجر ما بیایند دارائی خود را مصرف کنند و شفاخانه بسازند. او نمی‌داند که تاجران عشر و زکات جمع نمی‌کنند و از منابع نامعلوم پول برای‌شان نمی‌آید که آورده مصرف کنند. شتمنی (دارائی) را هم شتمنی می‌گوید. جالب است که از داکتران هم دعوت می‌کند که در کنار تداوی مریضان بیایند در افغانستان مصرف کنند! زبان ملا یعقوب در هرجائی که از بازسازی و صحت صحبت می‌شود می‌لنگد، بند می‌شود، اشتباه تلفظ می‌کند و نظم عبارات برهم می‌خورد. برای رهائی ازین فشار بعد از چند جمله به رشته خودش گریز می‌زند و بسیار روان قسم په الله، گدودی روان دی، وهل کیژی او دبول کیژی (سوگند به الله، گدودی جریان دارد، زده و کوبیده می‌شوند) را بیان می‌کند. در گفتن این چیزها نه بندش دارد و نه سرفه‌اش می‌گیرد.

سرفه ملا یعقوب

پرمعناترین بخش سخنرانی ملا یعقوب سرپرست وزارت دفاع طالبان سرفه‌اش بود. در لحظه ۱:۲۷ ویدیویی که از او نشر شده می‌گوید "این فاجعه‌ای بزرگی که پیش آمده (سرفه)". متوجه می‌شود که به فاجعه‌ای که راه انداخته‌اند اعتراف کرده است. فوراً سرفه کرده توضیح می‌دهد که این فاجعه امروز رخ نداده بلکه از چهل سال جریان داشته است. از سخنان ملا یعقوب پیداست که کودک سیاسی است. کودکان راستگویی‌اند و نمی‌توانند دیپلماسی کنند. سخنان او را بشنوید و با ظرفیت‌های طالبان آشنا شوید. لینک ویدیوی سخنرانی ملا را در کمنت می‌گذارم و در پست دیگری درمورد این که چرا او کودک سیاسی است، چند جمله دیگر به استناد سخنانش می‌نویسم.

<https://www.facebook.com/rtapashto/videos/305713601075625/>